RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 94r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26000
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ego exaudiam & dirigam eum. & hic fructus eius ut scil. pueniat eo quo tendit.
ex me inuentus ē. quia uidet. sine me mēs facere potest. ⁊ hoc ipse confitens. multū
carnali isti dissimilis ē. quia suam iusticiā statuere uolens. iusticiē dī subiec
tus non ē. Quis sapiens ⁊ intelliget ista. intelligens & sciet hec. Hunc usiculū
ab exordio uoluminis semp̄ oculis habuimus. ⁊ id ēo semp̄ scripturam hanc
tamq̄m uere celestis thesauri clausam uenerantes thecam. nichil condignū nos
effari posse pspeximus. siue aliquē quēq; ille sit. nisi cui apire dignatus sit sēs
& uerus. qui habet clauē dauid. qui aperit ⁊ nemo claudit. claudit ⁊ nemo aperit.
Si enim ipse. qui scripsit. ut difficile. uel impossibile confitetur intelligere ⁊ scire hec.
quid nos facere possumus. qui lippientib̄ oculis & peccatorū sordib̄ obscuratis. cla
rissimū uidar solis non possumus intueri. Verūtam quēq; illa sint que ad
huc clausa non latent. quantulacūq; illa sint que exinde nos intelligere uel sci
re potuim̄. dicamus tam̄ cū ipso in conclusione. id qd uerū ē. Quia recte uie
dni. ⁊ iusti ambulabunt in eis. preuaricatores u̅ corruent in eis. Vie dni de qb;
maxime in hoc ꝓpha tractat. illa s̄ iudicia dni. uere incōprehensibilia. quib̄ anu
deis recessit. ⁊ ad gentes transiuit. Iustis uis iusti ambulant. exemplī grā.
paulus aplūs uas electionis. qui quanus dolore continuo doleat. pesidem frib̄
suis. nichilominus tam̄ rectas gerere uias dni. ⁊ dicit. O altitudo diuitiarū sa
pientie ⁊ scientie dī qm̄ incomprehensibilia sunt iudicia eius. & inuestigabiles
uie eius. Preuaricatores u̅ maxime iudei corruunt in eis dum se iustificare
& ueritati resistunt. in iudentes gentiū saluti. Adiaciūm̄ quippe maxime
ex hoc ꝓpha sicut suo iam loco diximus cōuinci. ñ min̄ illos quā gentes pec
casse. ⁊ indiguisse grā dī. qd aplūs ad romanos sedens uehemēter affirmat. di
cendo. eadem enim agis que iudicas. Denq; sup hoc septies sicut nos distinci
mus. in isto conuincit ꝓpha. quia uidet septies peccata illī ꝓpli replicans.
psingulas uices in grām uel aduentū xpi recurrit. cui solius fides omnē hoī
nē tam iudeum qm̄ gentilem iustificat. Inde illud qd ꝓplō preuaricatori mo
yses impetrat cum dicit. tradet te dnus corruentē ante hostes tuos. punam
uiam egredieris contra eos. ⁊ p septem fugias. in iusta quoq; qm̄uis breui
sepu a delectabilit spectari potest. ubi preuaricatores iam dicti semetipsos
iustificantes. conuincunt repetitione septēplici. atq; ita corruunt sep
t i e s.

Explicit in Osee liber quintus. Incipit plogus explanationum ī
Johel prophetam.